

Industri, 3) at Prisdifferentieringen virkelig spiller en Rolle for den paagældende danske Industris fortsatte Bestaaen eller Konkurrencedygtighed. Alt dette maa naturligvis i Forvejen underkastes en meget omhyggelig teknisk eller kommerciel Undersøgelse.

Punkt 4, omhandlende midlertidig Fragtlettelse, er en umiddelbar Fortsættelse af gældende Bestemmelser og behøver derfor ingen nærmere Forklaring; kun skal jeg bemærke, at dette Punkt formentlig bør helt eller delvis bortfalde, hvis en almindelig Takstnedsættelse gennemføres i en nær Fremtid.

Punkt 5 er opfyldt ved Loven af 6. Maj 1921. Naar denne Lov overhovedet er medtaget her i denne Sammenhæng og som en Foranstaltning til Støtte for Industrien, skyldes det den ganske simple Omstændighed, at vel skulde den oprindelig udelukkende tjene til Beskyttelse af Forbrugerne mod en daarlig Vare, der som en Reminiscens fra Krigstiden i sin Tid truede med at blive kastet ind paa det danske Marked, men at den samtidig i de 6 Maaneder, den har været i Kraft, ogsaa har vist sig at være til Gavn for den hjemlige Produktion ved ogsaa at forbyde og derigennem beskytte imod indenlandsk Svindel paa dette Omraade. Da det af Handelsministeriet til Hjælp ved Lovens Administration nedsatte Udvalg, i hvilket der sad Repræsentanter for saavel Fabrikker, Forhandlere og Importører som Forbrugere, enstemmigt indstillede til Justitsministeriet at søge Loven forlænget, saa jeg deri et Bevis paa, at den hjemlige Skotøjsindustri betragtede den ogsaa som en Hjælp under den nuværende Krisesituation, og derfor optog jeg den som et Punkt paa Programmet. Jeg skal i øvrigt ikke anticipere Nydelsen af det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser paa dette Punkt.

Punkt 6 er en Fortsættelse af den sidste af de fra Februar gældende Foranstaltninger til Støtte for Industrien, men Affattelsen er en noget anden end den tidligere og aabner en vis Mulighed for en Udvidelse af Omfanget af Bestemmelsen, hvis man maatte skønne en saadan hensigtsmæssig eller finansiell forsvarlig. Betegnelsen „af almen Interesse“ skal forstås som gældende en under normale Forhold levedygtig Virksomhed, som det danske Samfund som Helhed maa siges at have en vis Interesse i opretholdes, det være sig af Beskæftigelseshensyn eller for ikke ganske at blive prisgivet Udlandets

Forgodtbefindende. Men jeg gentager, at denne Udvidelse kun kan tænkes, hvis den i øvrigt kan rummes indenfor den finansielle Rækkevidde eller i øvrigt maa skønnes at være hensigtsmæssig.

Punkt 7, Statens Bistand til Ydelse af Eksportkredit, er ogsaa nyt og tager i Lighed med, hvad der gælder i England og Belgien, de eneste Lande, hvor der mig bekendt er truffet Foranstaltninger af lignende Art, kun Sigte paa at ophjælpe Eksporten af danske Industriprodukter til saadanne økonomisk eller politisk konsoliderede Lande, hvor enten Afsætningsforholdene efter Krigens Rystelser er væsentligt forandret og vanskeliggjort eller ligefrem bristet, eller hvor det drejer sig om Oparbejdelse af nye og varige Markeder.

Uden her at komme nærmere ind paa, hvorledes denne Hjælpeforanstaltning kan tænkes iværksat i Enkelthederne, skal jeg blot bemærke, at Betingelsen for en saadan Bistand fra Statens Side maa herhjemme, ligesom i England, være den, at der findes Banker, Finanskonsortier eller Grupper af Virksomheder, der kan paatage sig at financiere de paagældende Eksportforretninger, og at Staten derfor kun træder ind som Garant for en vis Procentdel af den ydede Kredit. Dog kan det ogsaa tænkes, at Staten med visse godkendte Banker, Pengeinstitutter eller Handelsselskaber vil participere i den Risiko, som saadanne Institutioner maatte løbe som Følge af at have medvirket til Eksport her fra Landet, saaledes at Staten paa visse Betingelser og mod en nærmere fastsat Præmie vil kunne dække en vis større Procentdel af det lidte Tab.

Jeg kommer endelig til *det 8de og sidste Punkt*, som jeg er ganske klar over ikke alene er et overmaade vanskeligt Punkt, men ogsaa det, hvor en nærmere Forklaring og derigennem ogsaa en Begrænsning i høj Grad er paakrævet fra min Side.

Dette Punkt er, som jeg sagde før, ikke nogen Frugt af Samarbejdet med Direktør Lindberg, og ærede Medlemmer af det socialdemokratiske Parti maa ikke deri se et Ønske fra Regeringens Side om at fremme en for Forbrugerne skadelig Koncentration af den hjemlige Industri som Overgang til det af Socialdemokratiet attraaede Maal, nemlig Statens Overtagelse af Produktionsmidlerne.

Det i denne Paragraf antydede Tilsagn om fra Statens Side at yde Medvirkning til, at Industriens Modstandskraft overfor den udenlandske Konkurrence søges styr-